هرگاه جنازه گذاشته شود و مردان آن را بر دوش‌هایشان حمل کنند، پس اگر [جنازۀ شخص] صالحی باشد، می‌گوید: مرا پیش ببرید

از ابوسعید خُدری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذَا وُضِعَتِ الْجِنَازَةُ وَاحْتَمَلَهَا الرِّجَالُ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَإِنْ كَانَتْ صَالِحَةً قَالَتْ: قَدِّمُونِي، وَإِنْ كَانَتْ غَيْرَ صَالِحَةٍ قَالَتْ: يَا وَيْلَهَا أَيْنَ يَذْهَبُونَ بِهَا؟ يَسْمَعُ صَوْتَهَا كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الْإِنْسَانَ، وَلَوْ سَمِعَهُ صَعِقَ». یعنی: «هرگاه جنازه گذاشته شود و مردان آن را بر دوش‌هایشان حمل کنند، پس اگر [جنازۀ شخص] صالحی باشد، می‌گوید: مرا پیش ببرید. و اگر غیر صالح باشد، می‌گوید: ای وای بر او! او را کجا می‌برند؟ همه چیز جز انسان، صدایش را می‌شنود، و اگر انسان آن را می‌شنید، بی‌هوش می‌شد».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

پیامبر صلی الله علیه و سلم خبر داده‌اند که هرگاه جنازه بر تابوت گذاشته شود و مردان آن را بر دوش‌هایشان حمل کنند، پس اگر [روح] صالحی باشد، به خاطر نعمت‌هایی که در پیش روی خود می‌بیند، می‌گوید: مرا پیش ببرید. و اگر غیر صالح باشد، به خاطر عذابی که در پیش روی خود می‌بیند، با صدایی ناخوشایند فریاد می‌زند: ای هلاکت او! او را کجا می‌برند؟! همه چیز جز انسان صدایش را می‌شنود، و اگر انسان آن را می‌شنید، از شدت آنچه می‌شنید، از هوش می‌رفت.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3554